

Mély fájdalommal tudatjuk mindazokkal, akik szerették és tisztelték, hogy életének 86. évében elhunyt Dr. Pálfai Imre az ATIVIZIG nyugalmazott osztályvezetője, a magyar vízgazdálkodás egyik kiemelkedő alakja

Dr. Pálfai Imre (1935. június 19-2021.05.25.) érettségi után (1953-55.) a budapesti Mélyépítési Tervező Vállalat Csatornázási Osztályán dolgozott, mint technikus. 1960-ban vízépítő mérnökként végzett az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem Mérnöki Karán. 1971-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Mezőgazdasági Vízgazdálkodási Szakmérnöki Szakán mezőgazdasági vízgazdálkodási szakmérnök diplomát, majd 1975-ben a BME Vízgazdálkodási Műszaki Doktora címet szerzett.

A vízépítő mérnök képzés elvégzését követően először a szarvasi Öntözési és Rizstermesztési Kutató Intézet tudományos munkatársa, majd a Bács-Kiskun Megyei ÁG és a Békés-Csongrád Megyei ÁG tervező csoportjánál végzett kutatói és tervezői munkákat.

1964-ben került Szegedre az Alsó-Tisza vidéki Vízügyi Igazgatóságához, ahol a Műszaki Tervezési Osztályon tervezői, csoportvezetői, osztályvezető-helyettesi beosztásokban, majd 1971-től a Vízgazdálkodási Osztály vezetőjeként látta el feladatait. 1999. áprilistól a 2000. októberi nyugdíjba vonulásáig igazgatói szaktanácsadói feladatokat látott el. Az Országos Vízügyi Főigazgatóság munkáját 1993-ban vízgazdálkodási szakértőként, 1995-ben pedig vezető tervezőként segítette.

Dr. Pálfai Imre nevéhez fűződik számos, a dél-alföldi régiót érintő vízgazdálkodási és fejlesztési távlati terv megalkotása. Az ő vezetésével dolgozták ki Csongrád megye vízrendezési koncepcióját, öntözésfejlesztési távlati terveit, valamint a megye vízgazdálkodás-fejlesztési koncepcióját. Az általa vezetett munkacsoport készítette el a Tisza Csongrád megyei szakaszának védelmére és hasznosítására vonatkozó terveket, valamint több nagy öntözőrendszer tervét, többek között az Apátfalvi-Mezőhegyesi és Mindszent-Székkutasi öntözőrendszert.

Az 1960-as évek végétől kezdve mintegy 40 térségi vízgazdálkodás fejlesztési tanulmány, illetve terv kidolgozásának volt az irányító tervezője.

Az 1970-es években feladatai közé tartozott a szegedi vízrajzi csoport megszervezése és a területi vízrajzi munka közvetlen irányítása. Az 1980-as években a nemzetközi vízügyi együttműködés keretében, magyar oldali felelőse volt a magyar-jugoszláv közös vízrajzi mérések és adatcsere-forgalom megszervezésének. Több szakértői véleményt készített az országos vízrajzi hálózat fejlesztésére vonatkozóan, különös tekintettel a síkvidéki területek sajátosságaira.

1988-tól az Alföld aszályos területeinek vízgazdálkodási kérdéseivel foglalkozott. Módszert dolgozott ki az aszályok és a belvizek hidrológiai jellemzésére és tájékoztató előrejelzésére. Az általa kidolgozott aszályindex-szel (PAI) nemzetközi hírnevet szerzett, módszerét más országokban is használják.

1990-től a Duna-Tisza közti hátság vízpótlásának lehetőségeivel, valamint a holtágak és síkvidéki tározók komplex hasznosításának problémakörét vizsgálta. A kilencvenes évek közepén szakértőként részt vett a Duna-Tisza-közi felszín alatti vizek vízminőség-figyelő rendszerének kialakításában.

Nemzetközi Öntözési és Vízrendezési Szövetség Magyar Nemzeti Bizottságának munkájában is tevékenykedett.

Kutatási eredményeit és gyakorlati munkáit közel száz előadásban ismertette. Szakmai folyóiratokban és különböző hazai és külföldi konferenciák kiadványaiban mintegy kétszáz dolgozata jelent meg, s további másfélszáz ismeretterjesztő szócikket írt. A vízgazdálkodás köréből tíznél több önálló kötetet írt vagy szerkesztett.

Meghívott előadóként oktatott a Tessedik Sámuel Főiskolán, az Eötvös József Főiskola Műszaki Fakultásán, a Szegedi Tudományegyetemen és a BME szakmérnöki kurzusain. Az Eötvös József Főiskola címzetes docense volt.

Példaértékű szakmai munkásságáért több alkalommal részesült kitüntetésben:

Többszörös Kiváló Dolgozó, Kiváló Újító, Vízgazdálkodás Kiváló Dolgozója
Árvízvédelemért Érem 1970.

Vitális Szakirodalom Nívódíj 1986., 1992.

Magyar-jugoszláv Vízgazdálkodási Együttműködés 30 éves oklevél 1986.

Emberi Környezetért 1988.

Kiváló Munkáért 1989.

Miniszteri Dicséret 1991.

Csongrád Megyei Közgyűlés Alkotódíj 1993.

Schafarzik Ferenc Emlékérem MHT 1995.

Alsó-Tisza Vidékért Emlékérem 1996.

Oroszlány István Emlékérem 1997.

Vásárhelyi Pál Díj 1999.

Kvassay Jenő Díj MHT 2000.

A Nagyalföld Alapítvány „Pro Regione – Alföldért” Díjazottja

Közéleti tevékenységét elsősorban a budapesti székhelyű Magyar Hidrológiai Társaságban fejtette ki, amelynek 1958-tól volt a tagja. 1989-től a Társaság Mezőgazdasági Vízgazdálkodási Szakosztályának elnöke volt.

1996-tól az MTA Mezőgazdasági Vízgazdálkodási Bizottságának, 1997-től a Magyar Mérnöki Kamara Vízépítési Tagozatának Minősítő Bizottságának tagja volt.

Munkái:

A mértékadó belvízhozam számítása 1988.

Mezőgazdasági vízhasznosítás 1991.

Változások a Duna-Tisza köze vízháztartásában 1993.

A Duna-Tisza közti hátság vízgazdálkodási problémái 1994.

Útmutató a holtágak védelméhez és hasznosításához 1994.

Tisza-völgyi holtágak 1995.

Tanulmányok a Duna-Tisza közti hátság vízgazdálkodási problémáinak rendezésére 1996.

Magyarország holtágai 2001.

Belvizek és aszályok Magyarországon 2004.

Az ATIVIZIG ötven éve (1953-2003) 2006.

Dr. Pálfai Imre emlékét és a vízgazdálkodásban nyújtott szakmai hagyatékát örökre megőrizzük.